

Kørsel

Hvem har krav på kørselsgodtgørelse?

Tjenestemænd og tjenestemandslignende ansatte, samt kirke- og kirkegårdsfunktionærer ansat i henhold til CO10 eller OAO fællesoverenskomst er omfattet af reglerne om kørselsgodtgørelse.

- Under CO10 hører kordegne, sognemedhjælpere og kirkemusikere.
- Under OAO hører kirketjenere, gravere, gartneriarbejdere og gravermedhjælpere.
- For organister henvises der i Organistoverenskomstens § 34 til, at tjenesterejseaftalen finder anvendelse, se nedenfor.

Efter hvilke regler?

Reglerne om kørselsgodtgørelse findes i [Tjenesterejseaftalen](#).

Hvornår:

Hvis arbejdet skal udføres på et andet sted end det faste tjenestested, foreligger der en tjenesterejse, og reglerne i tjenesterejseaftalen skal anvendes.

Tjenesterejseaftalens formål er at dække de merudgifter, der er forbundet med en tjenesterejse. Ved merudgifter forstås alene de ekstraudgifter, som den ansatte påføres på en tjenesterejse.

En tjenesterejse er en rejse, som er et nødvendigt led i tjenesten, og som af tjenestestedet godkendes som en tjenesterejse.

Transporttiden på en tjenesterejse, også kaldet "rejsetiden", medregnes i arbejdstiden i henhold til de til enhver tid gældende regler om arbejdstid.

For medarbejdere, som er ansat med en forpligtelse til at gøre tjeneste hos en anden ansættelsesmyndighed (geografisk fleksibilitet) vil transporten mellem tjenestestederne (kirkerne) i løbet af en arbejdsdag være at betragte som en tjenesterejse.

Transport fra hjemmet og til (første) tjenestested og fra (sidste) tjenestested til hjemmet er ikke tjenesterejser.

Hvordan:

Udgangspunktet er, at offentlige transportmidler skal benyttes på tjenesterejser, frem for private transportmidler, specielt privat bil. Dette skyldes en forhåndsformodning om, at offentlige transportmidler er det billigste transportmiddel.

Det kræver altid tjenestestedets forudgående godkendelse at benytte privat transportmiddel på tjenesterejse. Godtgørelsen gives pr. kørt kilometer og kaldes i daglig tale "kilometergodtgørelse", hvis der er tale om bil eller motorcykel, og "cykelgodtgørelse", hvis det drejer sig om cykel eller knallert, herunder EU-knallert 45.

Hovedreglen er, at tjenesterejsens længde og varighed beregnes med tjenestestedet som udgangspunkt, både hvad angår start og afslutning.

Satserne

Udgifter i forbindelse med brug af privat bil eller privat motorcykel på tjenesterejser kan godtgø-

res efter to satser; en lav og en høj sats.

Satserne for godtgørelsen fremgår af det til enhver tid gældende satsreguleringscirkulære udstedt af finansministeriet. Satserne reguleres pr. 1. januar.

Den lave sats anvendes på kørsel i privat bil og på privat motorcykel og dækker de variable udgifter, der er forbundet med at køre i bil, dvs. benzin, dækslid, værditab og vedligeholdelse. I 2015 er satsen 2,05 kr. pr. km.

Den høje sats kræver, at tjenestestedet udfærdiger en skriftlig kørselsbemyndigelse. Den høje sats er beregnet til ansatte, der forudsættes at stille bil til rådighed i forbindelse med deres arbejde, eller som efter tjenestestedets vurdering kun vanskeligt kan bestride dette, hvis de ikke kørte i privat bil. En kørselsbemyndigelse skal indeholde en afgrænsning af, hvilke tjenesterejser bemyndigelsen omfatter. Kørsel, som ikke falder inden for bemyndigelsens ordlyd, afregnes efter den lave sats. I 2015 er den høje sats 3,70 kr. pr. km.

Særligt for ansatte uden for overenskomst og løse vikarer

Menighedsrådene aftaler individuelle løn- og ansættelsesvilkår med kirkefunktionærer, som arbejder mindre end 8 timer om ugen. Eller der kan være tale om tidsbegrænset, vikar eller tidsubestemt ansættelse. De er hverken omfattet af overenskomsterne eller ovennævnte tjenesterejseaftale.

Der er således fuld aftalefrihed mellem menighedsrådet og medarbejderen/vikaren både for så vidt angår løndelen og øvrige ansættelsesmæssige vilkår, som f.eks. kørsel. Det er vigtigt at aftalerne indgås før ansættelsen.

Skal medarbejderen/vikaren arbejde på forskellige arbejdssteder samme dag, f.eks. spille/synges i 2 kirker, vil der kunne betales godtgørelse for kørslen mellem de to kirker. Det skal være aftalt om en sådan kørsel er til lav eller høj takst, jfr. ovenfor.

Transport mellem hjem og arbejde er arbejdsgiver uvedkommende. Det må medarbejderen/vikaren afregne med skattevæsnet efter reglerne om skattemæssigt kørselsfradrag. Der kan dog være helt særlig tilfælde, hvor det er nødvendigt for menighedsrådene at aftale kørsel fra hjem til arbejde – også her skal det aftales om det er til lav eller høj takst.

Da denne type medarbejdere ikke er omfattet af tjenesterejseaftalen stilles her ikke krav om, at der udfærdiges skriftlig kørselsbemyndigelse ved udbetaling af kørsel til høj takst. Det anbefales dog fra stiftes side at en sådan udfærdiges også i denne situation.

Ved udbetaling af skattefri kørselsgodtgørelse for kørsel mellem hjem og arbejde skal man opfylde den såkaldte 60-dages-regel. Det betyder, at en medarbejder (alle typer, både de der er omfattet af overenskomst og de der ikke er, vikarer, tjenestemænd mv.) kan få skattefri kørselsgodtgørelse af sin arbejdsgiver for 60 dages kørsel mellem hjem og arbejde inden for en forudgående periode på 12 måneder.

Kontakt dit lokale stift for yderligere rådgivning, herunder hjælp til udfærdigelse af skriftlig kørselsbemyndigelse.